

Brkić Dušan i supruga Borka

Datum rođenja	6. travanj 1913.
Mjesto rođenja	Obrovac , Austroougarska
Datum smrti	28. srpanja 2000. (87 god.)
Mjesto smrti	Beograd , Srbija , SR Jugoslavija
Supruga	Borka Brkić
Profesija	pravnik
<hr/>	
Član KPJ od	prije rata
Učešće u ratovima	Narodnooslobodilačka borba
U toku NOB-a	politički komesar 6. slavonskog korpusa
Služba	NOV i PO Jugoslavije
<hr/>	
Funkcija	potpredsednik vlade NR Hrvatske
Odlikovanja	

Rođen je 6. travnja 1913. godine u Obrovcu /Dalmacija/. Završio je Pravni fakultet u Beogradu. Član Komunističke partije Jugoslavije postao je prije rata.

Nakon fašističke okupacije Jugoslavije, Dušan je bio jedan od organizatora oružanog ustanka u Slavoniji. Tokom rata bio je politički komesar Prvog slavonskog korpusa (od 1943.), vjećnik Antifašističkog veća narodnog oslobođenja Jugoslavije (AVNOJ) i član Izvršnog odbora Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske (ZAVNOH).[1] Posle rata postao je ministar pravosuđa u prvoj narodnoj vladi Hrvatske, formiranoj u Splitu Travnja 1945. godine. Završio je engleski jezik na Filološkom fakultetu, a potom slikarstvo i kiparstvo na Pedagoškoj akademiji u Beogradu. **Poslije je bio potpredsednik vlade NR Hrvatske.**

Kao najistaknutiji srpski rukovodilac u Hrvatskoj, Brkić je sekretar ZAVNOH-ova Kluba vjećnika Srba, a bio je i jedan od osnivača SKD „Prosvjete“. Takođe je jedan od najzaslužnijih što je Srbima u ustavu NR Hrvatske iz 1947. godine dodeljen konstitutivan status. Na Petom kongresu KPJ 1948. godine, izabran je za člana Centralnog komiteta KPJ. Zajedno sa Radom Žigićem i Stankom Opačićem Čanicom isključen je iz KPJ 11. listopada 1950. godine, pod optužbom da su zauzimali prosovjetsko stajalište i poticali seljake na pobunu protiv vlasti. Brkić je 1951. osuđen na izdržavanje robije na Golom otoku. Nakon izlaska iz zatvora živio je razmerno povučeno u Beogradu, sve do procesa protiv kominformovaca 1970-ih godina. Godine 1975. uhapšen je pod optužbom da se bavio „kontrarevolucionarnom delatnošću“ i da je održavao veze sa „kominformovskom emigracijom“ u Istočnom bloku. Dana 12. travnja 1976. godine, osuđen je s još trojicom optuženika na osam godina zatvora.

Od stranih odlikovanja nosilac je poljskog Partizanskog križa.

Umro je 28. srpnja 2000. godine u Beogradu.

Prva narodna vlada Federalne Hrvatske

- predsjednik: Vladimir Bakarić
- potpredsjednici: Franjo Gaži i Rade Pribičević
- ministar unutarnjih poslova: Vicko Krstulović
- **ministar pravosuđa: Duško Brkić**
- ministar prosvjete: Ante Vrkljan
- ministar financija: Anka Berus
- ministar industrije i rudarstva: Mladen Iveković
- ministar trgovine i opskrbe: Dušan Čalić
- ministar poljoprivrede i šumarstva: Tomo Čiković
- ministar narodnog zdravlja: Aleksandar Koharović
- ministar socijalne politike: Jurica Draušnik
- ministar građevine: Stanko-Ćanica Opačić
- ministar pomorstva i ribolova: Ulikse Stanger

Na sjednici CK KPH 23. srpnja 1945. u Zagrebu, pod predsjedanjem druga Vlade Bakarića, raspravljalo se o 4. zasjedanju ZAVNOH-a. Drug **Dušan Brkić**, stoji doslovno u zapisniku, predložio je da "... prijedlog zakona da se 27. jul proglašuje praznikom narodnog ustanka u Hrvatskoj, pročita drug (Karlo Mrazović) Gašpar".

Slikarstvo

Brkićeva umjetnička aktivnost, u poređenju sa društvenom i političkom, jest skromnija, ali nikako manje važna. Imao je dvije samostalne izložbe 1971. i 1974. godine i sudjelovao na nekoliko grupnih. Bio je član Udruženja likovnih umjetnika Srbije od 1976. godine. Slikarski opus Dušana Brkića bitno je određen njegovim porjeklom i zavičajem.

Literatura

Ivo Banac. Sa Staljinom protiv Tita: informbiroovski rascjepi u jugoslavenskom komunističkom vodstvu. „Globus“, Zagreb 1990. godina.

Čedomir Višnjić. Partizansko ljetovanje: Hrvatska i Srbi 1945-1950. „SKD Prosvjeta“, Zagreb 2003. godina.

ŠEZDESET PET GODINA OBNOVE HAJDUKA NA OTOKU VISU

Organizacioni sekretar CK KPH **Duško Brkić** razgovarao je o obnovi Hajduka s Jakovom Blaževićem, članom ZAVNOH-a, kada je ovaj početkom travnja godine 1944. boravio u Dalmaciji.

Operativna odluka za obnovu Hajduka donesena je u nedjelju 9. travnja 1944. u Vrdovu gdje se nalazio štab XX. dalmatinske divizije. Tu su se partizanski rukovodioci Vice Buljan i Drago Gizdić susreli sa Spasenijom Canom Babović, članicom CK KPJ, **Duškom Brkićem**, članom CK KPH, i Jakovom Blaževićem, članom ZAVNOH-a.12

Ostvarenje zadaće obnove Hajduka preuzeo je odmah sutradan Oblasni narodnooslobodilački odbor Dalmacije pismom od 10. travnja 1944. upućenim dr. Šimi Poduji u intendanturu VIII. korpusa, istaknutom igraču i športskom djelatniku predratnog Hajduka. Pismo je uputio Drago Gizdić u ime Oblasnog narodnooslobodilačkog odbora Dalmacije, a u njemu je između ostalog pisalo:

Trebaš odmah doći u sjedište cetinjske Komande područja i preko nje zatražiti druga **Dušana Brkića**, člana ZAVNOH-a... odlučeno je da se što prije formira nogometni klub Hajduk iz Splita, od njegovih bivših igrača. Zadatak kluba će biti da ide vani (inozemstvo) predstavljati naš mladi sport ... uputi pozive svim bivšim igračima kao i trenerima Hajduka, da odmah dođu do Komande splitskog područja...13

Kad je 13. svibnja 1944., na položaju, dobio ovo pismo, dr. Šime Poduje je odmah reagirao i već 14. travnja poslao pozive petnaestorici nogometaša HajM.

Cukrov: Šezdeset pet godina obnove Hajduka... BAŠTINA 35 23-42, Split 2009.28
duka, preko ilegalnoga Mjesnog NOO Splita (Nardnooslobodilački odbor).

Osim poziva igračima dr. Šime Poduje uputio je i dopise Oblasnom narodnooslobodilačkom

odboru Dalmacije preko Drage Gizdića, te partizanskim zapovjednicima **Dušanu Brkiću** i Milošu Žanku.....

Nakon svečarskog dijela radne Skupštine nastavljen je radnim, te je izabrana Uprava novog Hajduka. U upravu su izabrani: Janko Rodin, kao predsjednik, Luka Kaliterna i Vicko Krstulović, kao potpredsjednici, Dušan Stipanović Gusina, kao tajnik, te kao članovi: Vinko Dujmić, **Dušan Brkić**, Vice Buljan, Drago Gizdić, Ante Jurjević Baja, dr. Šime Poduje, Jerko Radmilović, Mario Righi i dr. Miloš Žanko.

SPORTSKI VREMEPLOV

SPORT U SPLITU OD 1941. DO 1945. (6)

Hajduk na Visu 7. svibnja 1944. nije obnovljen kao Hajduk NOVJ, nego kao — HŠK Hajduk!

Ideja o partizanskome Hajduku nije potekla iz Oblasnoga komiteta Komunističke partije Hrvatske za Dalmaciju, koji se u to vrijeme nalazio na Visu, nego je osnovan na neposredni prijedlog Duška Brkića, organizacionog sekretara CK KPH, odnosno zamjenika sekretara Andrije Hebranga.

Kako smo već naveli, neposredni predlagatelj obnove Hajduka bio je Hebrangov zamjenik **Duško Brkić**. On je to u ime ZAVNOH-a predložio, a operativna odluka o obnovi Hajduka donesena je u nedjelju 9. travnja 1944. godine u Vrdovu, u štabu XX. dalmatinske divizije, gdje su se Vice Buljan i Drago Gizdić Marko sreli sa Spasenijom Babović Canom, članom CK KPJ i Mihajlom Švabićem, koji su u Dalmaciju predvodili grupu od 11 instruktora CK KPJ. Tom sastanku prisustvovali su i **Duško Brkić**, član CK KPH i Jakov Blažević, član ZAVNOH-a. S njima je na sastanku bio i Boško Šiljegović, koji je imenovan za komesara Osmoga korpusa umjesto komesara 4. operativne zone Ivice Jordana Kukoča. Poslije svih predradnji Skupština je održana na Visu 7. svibnja na Dan svetoga Duje, patrona Splita grada, premda je bilo zamišljeno da se održi za "crvenoga" Prvoga maja. Potom je izabrana uprava Hajduka u sastavu: predsjednik Janko Rodin, potpredsjednici Luka Kaliterna i Vicko Krstulović, te članovi uprave: dr. Šime Poduje, Ante Jurjević Baja, Dušan Stipanović Gusina, dr. Miloš Žanko, Drago Gizdić, Vice Buljan, Mario Righi, Duško Brkić, Vinko Dujmić, treneri Ljubo Benčić i Leo Lemešić, te kapetan tima Jozo Matošić.